

Høringsnotat

Forslag til endringer i forskrift om netregulering og energimarkedet (krav til mer åpenhet rundt driftsmessig forsvarlighetsvurderinger og hjemmel til å nedjustere en nettkundes maksimalt tillatte effektuttak i særlige tilfeller)

Innhold

1	Hovedinnhold i høringsforslaget	1
2	Bakgrunnen for forslaget	1
	2.1 Offentliggjøring av kriterier for driftsmessig forsvarlighetsvurderinger	1
	2.2 Nedjustering av maksimalt tillatt effektuttak fra uttakskunder i særlige tilfeller	2
3	Gjeldende rett	3
	3.1 Markedsadgang og tilknytningsplikt	3
	3.2 Fastsetting av uttakskunders rett til kapasitet	4
4	Departementets forslag	6
	4.1 Offentliggjøring av prinsipper for driftsmessig forsvarlighetsvurderinger	6
	4.2 Nedjustering av maksimalt tillatt effektuttak	8
	4.3 Oppfølging og sanksjonering av pliktbrudd	13
5	Økonomiske og administrative konsekvenser	13
	5.1 Offentliggjøring av prinsipper for DF-vurderinger	13
	5.2 Nedjustering maksimalt tillatte effektuttak.....	14
6	Merknader til forskriftsbestemmelsene	14
	6.1 Til ny § 3-7	14
	6.2 Til ny § 3-8.....	15
7	Forslag til endringer i forskrift om netregulering og energimarkedet (NEM)	16

1 Hovedinnhold i høringsforslaget

Energidepartementet foreslår nye bestemmelser i forskrift 24. oktober 2019 nr. 1413 om nettregulering og energimarkedet (NEM) som; a) stiller krav til mer åpenhet rundt nettselskapenes vurderinger av om det er driftsmessig forsvarlig å gi tilknytning til nettet, og b) gir nettselskapene hjemmel til å nedjustere en nettkundes maksimalt tillatte effektuttak i særlige tilfeller der kunden ikke har bruk for hele den avtalte effekten.

Disse endringene følger opp varslede tiltak i *Regjeringens handlingsplan for raskere nettutbygging og bedre utnyttelse av nettet* (netthandlingsplanen). Reguleringsmyndigheten for energi (RME) har oversendt forslag til departementet om forskriftsregulering av disse to temaene, og departementets forslag tar utgangspunkt i RMEs forslag. Videre har RME vurdert at nettselskapene allerede i dag har en viss adgang til å trekke tilbake kapasitet.

Departementet tar sikte på at foreslåtte endringene vil tre i kraft 1. juli 2025.

2 Bakgrunnen for forslaget

I netthandlingsplanen ble det varslet at regjeringen ville foreslå forskriftsendringer med krav om at nettselskapene etablerer prinsipper for driftsmessig forsvarlighetsvurderinger (DF-vurderinger), samt at enkeltvurderingene dokumenteres og gjøres tilgjengelig for kunder på forespørsel. Det ble også varslet at regjeringen ville foreslå at nettselskapene i særlige tilfeller kan redusere maksimalt tillatt effektuttak i samsvar med kundens reelle behov. I tillegg ble det varslet forskriftsendringer om modenheitskriterier for vurdering av tilknytningsforespørsler og nærmere føringer om hva som menes med «vanlig forbruk» som bør holdes utenfor tilknytningskøene.

Departementet ga 24. mai 2023 RME i oppdrag å utrede og foreslå forskriftsendringer for å følge opp netthandlingsplanen.

Forskriftendringer om modenheitskriterier er vedtatt og trådte i kraft 1. januar 2025. RME leverte i Rapport 5/2024 sin anbefaling om de tre øvrige forskriftendringene i oppdraget. Energidepartementet sendte forslag om føringer om forbruk som skal holdes utenfor tilknytningskøene i regional- og transmisjonsnettet (vanlig forbruk) på høring 19. februar 2025, med høringsfrist 14. april.

Departementet sender med dette forslag til de to gjenstående forskriftsendringene; økt transparens i DF-vurderinger og justering av maksimalt tillatt effektuttak, på høring.

2.1 Offentliggjøring av kriterier for driftsmessig forsvarlighetsvurderinger

Alle som forespør tilknytning til nettet, eller økt kapasitet til uttak eller innmating, har i utgangspunktet rett til tilknytning, men først når det er vurdert som driftsmessig forsvarlig av nettselskapet. Dersom det ikke vurderes som driftsmessig forsvarlig å tilknytte en kunde eller gi økt kapasitet i nettet, må nettselskapet gjennomføre nødvendige nettforsterkninger uten ugrunnet opphold. Det tar tid å etablere nye nettanlegg. Nettkunder som utløser investeringer, må også dekke en forholdsmessig andel av utrednings- og investeringskostnadene for nye nettanlegg som er nødvendige for tilknytningen. Utfallet

av en DF-vurdering har derfor stor betydning for aktører som forespør nettkapasitet, samtidig som det ikke er noe eksplisitt krav i regelverket i dag om at nettselskapenes kriterier for vurderinger av hva som er driftsmessig forsvarlig skal være offentlig kjent.

Departementet fremmer derfor et forslag om at det forskriftsfestes at nettselskapene skal offentliggjøre prinsippene som legges til grunn for vurderingene av hva som er driftsmessig forsvarlig. Departementet foreslår videre at kundene på forespørsel, skal kunne få innsyn i enkeltvurderinger som gjelder dem.

Kraftsystemet er sammensatt og dynamisk. Nettselskapene må sørge for at de alltid har kontroll i driften av nettet. Samtidig er det viktig at nettselskapene har et bevisst forhold til risiko som en kombinasjon av sannsynlighet og konsekvens i vurdering av tilknytningsaker. Nettselskapene må selv ha eierskap til sine prinsipper og sitt forhold til risiko, og ta ansvar for sine vurderinger i den enkelte sak. Samtidig kan mer åpenhet rundt hvordan nettselskapene vurderer hva som er driftsmessig forsvarlig gi økt forståelse for nettselskapenes avveining mellom risiko i driften av kraftsystemet og tilrettelegging av nye tilknytninger og økt forbruk. I tillegg til raskere nettilknytninger, vil effektiv nettutnyttelse også kunne bidra til å redusere eller utsette behovet for nettinvesteringer, og dermed gi kostnadsbesparelser og reduserte arealinngrep. Dette er særlig viktig i en periode der mange forespør tilknytning til nettet.

2.2 Nedjustering av maksimalt tillatt effektuttak fra uttakskunder i særlige tilfeller

Departementet ba RME om å foreslå en forskriftsendring som innebærer at nettselskapene i særlige tilfeller kan redusere en kundes maksimalt tillatte effektuttak slik at den blir i samsvar med kundens reelle behov, gitt at kapasiteten står ubrukt og ikke skal tas i bruk. En forskriftsfesting vil kunne gi klarere rammer for nettselskapenes adgang til å nedjustere maksimalt tillatt effektuttak, noe som vil komme både nettselskapene og kundene til gode.

For eksisterende uttakskunder skal vilkår for tilknytning og bruk av nettet i utgangspunktet være avtalt gjennom nettavtalen, jf. forskrift for omsetningskonsesjonærer (tidligere kontrollforskriften) § 13-6. Det er viktig at kunder med en avtalt bruksrett skal være trygge på at de kan bruke denne rettigheten så lenge behovet er der. Hensynet til kunden blir i tillegg ivaretatt gjennom kundens rett til markedsadgang i henhold til NEM § 4-6. Samtidig er det uheldig dersom det er avtalt et høyere maksimalt tillatt effektuttak enn en kunde har mulighet til eller planer om å bruke. RME peker også på at det er en utfordring at det i mange tilfeller ikke finnes noen avtale mellom nettselskap og kunde om hvor mye kapasitet kunden har rett på.

RME har i rapport 5/24 vurdert at nettselskapene i visse tilfeller har en rett til å trekke tilbake kapasitet fra uttakskunder. Det er imidlertid få nettselskap som har praktisk erfaring med dette, og det har ikke etablert seg som en rett nettselskapene benytter seg av.

3 Gjeldende rett

3.1 Markedsadgang og tilknytningsplikt

Nettselskapene skal sørge for markedsadgang for alle som etterspør nettjenester til objektive og ikke-diskriminerende vilkår, jf. NEM § 4-6 første ledd. Retten til markedsadgang gjelder både for forespørsler om økt kapasitet fra eksisterende kunder og for nye tilknytninger.¹ For å ivareta aktørenes rett til markedsadgang er alle med konsesjon etter energiloven kapittel 3 pålagt en tilknytningsplikt,² jf. energiloven §§ 3-3 til 3-4 a og NEM kapittel 3. I tillegg har alle med områdekonsesjon etter energiloven § 3-2 en plikt til å levere elektrisk energi til alle kunder innenfor det geografiske området konsesjonen gjelder for, jf. energiloven § 3-3 første ledd og NEM § 3-1.

Dersom nettselskapet ikke vurderer det som driftsmessig forsvarlig å tilknytte en ny kunde eller å gi en eksisterende kunde økt kapasitet i nettet, må kunden vente til nettselskapet har gjort nødvendige tiltak slik at tilknytningen blir driftsmessig forsvarlig. I slike tilfeller plikter berørte konsesjonærer uten ugrunnet opphold å planlegge, søke konsesjon for, og investere i nye nettanlegg som gjør det driftsmessig forsvarlig å imøtekomme kundens forespørsel.

Med driftsmessig forsvarlig forstår departementet at tilknytningen gir akseptable virkninger ut fra en teknisk faglig vurdering av nettet.³ RME har gjennom lang og konsistent praksis lagt til grunn at spenningsgrensene angitt i forskrift om leveringskvalitet skal overholdes, samt at overføringsgrenser (strømgrenser) for berørte nett-komponenter ikke skal overskrides. Videre er det sentralt i en DF-vurdering at leveringskvaliteten til eksisterende kunder fortsatt skal være akseptabel.

Nettselskapene har en plikt til å kreve at kunden betaler utredningskostnader og anleggsbidrag dersom tilknytningen eller kapasitetsøkningen fører til at det må bygges nytt nett eller at det må gjennomføres forsterkninger i eksisterende nett.⁴ Dersom kunden ikke er villig til å betale utredningskostnader og anleggsbidrag, vurderes tilknytningsplikten å være oppfylt.

I NEM⁵ stilles det krav om at nettselskapene skal vurdere om prosjektene er modne før det reserveres kapasitet i nettet eller tildeles plass i kapasitetskø. For aktører som har fått reservere kapasitet eller fått plass i kapasitetskø, stilles det krav om fremdrift i prosjektet for å kunne beholde reserverasjonen. Hvis fremdriften ikke er tilstrekkelig, skal nettselskapet trekke tilbake hele eller deler av den reserverte kapasiteten, slik at den blir fristilt til andre. Det samme gjelder for plass i kapasitetskø.

¹ I høringsdokumentet vil også vurderinger knyttet til kapasitetsøkninger være omfattet av begrepet tilknytning, med mindre det motsatte er nevnt.

² Se [Prop.5 L \(2017-2018\)](#) pkt. 3.2.5.2 på s. 34

³ Se [Ot.prp.nr.62 \(2008-2009\)](#) om lov om endringer i energiloven pkt. 4.1.2.2 på s. 38

⁴ Forskrift av 11. mars 1999 nr. 302 om tariffer og rapporteringsplikt for omsetningskonsesjonærer (forskrift for omsetningskonsesjonærer) kapittel 16 og § 17-5

⁵ NEM §§ 3-4 og 3-5

3.2 Fastsetting av uttakskunders rett til kapasitet

Når det gjelder spørsmålet om hva en uttakskundes rett på kapasitet er, er ikke dette eksplisitt omtalt i energiloven eller underliggende forskrifter. RME har i rapport 5/24 vist til sitt svar på tolkningsanmodning fra Statnett av 8. november 2023.⁶ I dette brevet uttaler RME at kunden som utgangspunkt kan utnytte sin tilknytning «fullt ut». Med uttrykket «fullt ut», sikter RME til avtalte kapasitetsgrenser mellom nettselskap og nettkunde. For ordinære uttakskunder i distribusjonsnettet vil det avgjørende som utgangspunkt være kundens overbelastningsvern med mindre annet er avtalt.

Nettselskapet plikter å inngå nettavtale direkte med den enkelte nettkunde, jf. forskrift for omsetningskonsesjonærer § 13-6. Det er nettavtalen som regulerer partenes rettigheter og plikter mellom partene. RME viser i rapport 5/24 til NOU 2004:4 *Lovregulering av strømvavtaler sluttet med forbrukere* punkt 12.4.3, hvor det blir fremhevet at plikter i henhold til avtaler kun påligger dem som har akseptert dem, nemlig nettselskapet og opprinnelig kunde, og at disse ikke kan forplikte en fremtidig kunde på samme lokasjon. En kunde som kjøper en eiendom med stor installert kapasitet, vil derfor ikke automatisk få rett til å benytte seg av samme kapasitet som tidligere eier.

3.2.1 Kundens rett til kapasitet hvor dette ikke er avtalt

Utgangspunktet er at kundens avtale regulerer kundens rett til effektuttak. RME er kjent med at nettselskap og kunde i mange tilfeller ikke har avtalt hva kundens rett til effektuttak er, selv om kunden er tilknyttet nettet og betaler for bruk av nettet gjennom tariffer. Spørsmålet er derfor hvordan en allerede tilknyttet kundes rett til effektuttak skal fastsettes i fravær av en avtale som regulerer dette.

Energiregelverket regulerer ikke dette spørsmålet uttrykkelig. Dette betyr likevel ikke at det er et lovtomt rom. Etter RMEs oppfatning må spørsmålet løses i lys av kravet om markedsadgang i NEM § 4-6. Denne bestemmelsen skal sikre at alle som etterspør nettjenester, får tilgang til nettet og kraftmarkedet.

RME beskriver i rapporten at begrepet «markedsadgang» må forstås i lys av energilovens formål om å sikre en samfunnsmessig rasjonell overføring av kraft, og at allmenne og private interesser blir tatt hensyn til, jf. energiloven § 1-2. Kraftmarkedet har hatt en dynamisk utvikling siden innføringen av energiloven. Dette er relevant når bestemmelsen om markedsadgang i NEM § 4-6 skal tolkes og anvendes, og det skal trekkes opp grenser for hva en nettkundes rett til effektuttak er. Tidligere var det mye ledig kapasitet i nettet, mens det i dag er kø og stor etterspørsel etter kapasitet. Utdringene er særlig i regional- og transmisjonsnettet der ledetidene⁷ for utbygging av nett kan være vesentlig lenger enn kundens prosjektgjennomføring. En formålsrettet tolkning av begrepet «markedsadgang» tilsier å legge til grunn det tolkningsalternativet som best sikrer en samfunnsmessig rasjonell kraftforsyning, samt samfunnsmessig rasjonell fordeling og bruk av energi, jf. energiloven § 1-2.

⁶ RMEs brev av 8. november 2023 er tilgjengelig [her](#).

⁷ Med ledetid menes den samlede tiden fra utredning, til konsesjonsbehandling og bygging.

Etter formålsbestemmelsen i energiloven § 1-2 skal også hensynet til «private interesser» ivaretas. Uttakskunder og produsenter på alle nettnivå har behov for forutberegnelighet med tanke på uttak, produksjon, drift og planlegging. Usikkerhet knyttet til rett til effektuttak og innmating bør derfor unngås. Hensynet til kunden må vektlegges i vurderingen, forutsatt at kunden har behov for bruk av nettkapasiteten

Samlet sett mener RME i rapport 5/24 at regelverket skal tilrettelegge for at flest mulig som har et reelt behov for tilknytning får dekket dette behovet. I mangel av en avtalt kapasitetsgrense for tilknytningen, er det naturlig å ta utgangspunkt i hva kundens berettigede forventning til effektuttak er.

I perioder hvor det ikke har vært knapphet på nettkapasitet, har nettselskapene ofte tildelt mer kapasitet enn kunden har hatt behov for. Enkelte kunder sitter dermed med tilknytninger som av historiske årsaker er store. Utfordringen blir å avgrense hva som er kundens berettigede forventning om effektuttak.

Det er lang og fast forvaltningspraksis for at husholdnings- og fritidsboligkunder kan utnytte hele overbelastningsvernet sitt.

3.2.2 Nedjustering av maksimalt tillatt effektuttak

I RMEs rapport 5/24 fremkommer det at en kundes rett på kapasitet etter at tilknytning har funnet sted, ikke er en absolutt rettighet. Kunder som har en rett på kapasitet som står ubrukt kan blokkere for nye tilknytninger hvis det er fullt i nettet og nødvendige nettinvesteringer tar svært lang tid og/eller er svært kostnadskrevende.

RME utelukker ikke at det unntaksvis kan oppstå situasjoner hvor en kundes rett på kapasitet etter omstendighetene faller helt eller delvis bort. Dette kan være tilfelle hvor en kundes avtalte kapasitet over lang tid står ubrukt og det er ingen konkrete planer om å utnytte avtalt kapasitet fullt ut. I et slikt tilfelle kan nettselskapet ha rett til å justere kundens avtalte kapasitet tilsvarende kundens historiske kapasitetsbehov eller kundens forventede kapasitetsbehov. Dette gir samlet sett en bedre markedsadgang for alle aktører og en mer rasjonell utnyttelse av kraftnettet i tråd med formålsbestemmelsen i energiloven § 1-2.

Samtidig understreker RME i rapporten at dette er et unntak fra hovedregelen. Om et nettselskap kan justere en direkte tilknyttet kundes maksimalt tillatte effektuttak må vurderes konkret i hver enkelt sak. Terskelen for å justere en kundes maksimalt tillatte effektuttak skal være høy. RME vurderer i rapporten at en justering av avtalefestet kapasitet i dag kun vil være mulig i tilfeller hvor det er tale om en markedsbarriere.

RME vurderer dermed at nettselskap etter gjeldende rett har en snever adgang til å justere den kapasiteten som kunden i utgangspunktet har rett til gjennom nettavtalen.

4 Departementets forslag

4.1 Offentliggjøring av prinsipper for driftsmessig forsvarlighetsvurderinger

Nettselskapene plikter i utgangspunktet å tilknytte alle som forespør det, men først når det er driftsmessig forsvarlig. Dersom det ikke er driftsmessig forsvarlig å tilknytte en kunde, må nettselskapet uten ugrunnet opphold gjennomføre nødvendige tiltak for å gjøre det driftsmessig forsvarlig. Nettkunden risikerer da å få tilknytning på et senere tidspunkt enn den ønsker, fordi det tar tid å planlegge og gjennomføre nettinvesteringer. Nett kunder som utløser investeringer, må også dekke en forholdsmessig andel av utrednings- og investeringskostnadene for nettanleggene (anleggsbidrag).

Nettselskapenes vurdering av hvor mye som kan tilknyttes nettet har derfor stor betydning for nettkundene som ønsker kapasitet, og for å sikre at nettkapasiteten utnyttes effektivt. Slike vurderinger bør etter departementet syn være transparente og etterprøvbare. Departementet foreslår at det innføres et krav om at nettselskapene fastsetter prinsipper for DF-vurderinger, og at prinsippene skal gjøres lett tilgjengelige. Departementet foreslår også en plikt for nettselskapene til å gi aktører innsyn i DF-vurdering av egen tilknytning på forespørsel.

Nettselskapene må sørge for at de alltid har kontroll i driften av nettet, og vurderinger av hva som er driftsmessig forsvarlig vil ha et element av skjønnsmessige vurderinger. Samtidig er det viktig at nettselskapene har en ikke-diskriminerende praksis som likebehandler like tilfeller, og har et bevisst forhold til risiko som en kombinasjon av sannsynlighet og konsekvens. Åpenhet rundt DF-vurderinger vil gi økt transparens for nettselskapenes avveininger mellom risiko i driften og utnyttelse av nettet, og legge til rette for likebehandling.

4.1.1 Hva er en driftsmessig forsvarlighetsvurdering?

Med driftsmessig forsvarlig forstår departementet at en tilknytning gir akseptable virkninger ut fra en teknisk faglig vurdering av nettet. Spenningsgrensene som er gitt i leveringskvalitetsforskriften må opprettholdes, og i tillegg skal ikke overføringsgrenser overskrides. Videre skal leveringskvaliteten til eksisterende kunder fortsatt være akseptabel, men ikke nødvendigvis uendret, etter at tilknytningen er gjennomført. Et nettselskap skal ikke gi tilknytning dersom det vil medføre brudd på disse minimumskravene.

DF-vurderinger er tekniske vurderinger som kan være komplekse, og som krever god innsikt i driften av nettet. Vurdering av akseptabel leveringskvalitet, herunder forsynings-sikkerhet, innebærer en viss grad av skjønn. Kraftsystemet er dynamisk og sammensatt. Forbruk og produksjon varierer gjennom døgnet, uken og året, og fra år til år. Nett-komponenter kan feile, og må periodevis kobles ut for revisjoner og vedlikehold. Videre må nettselskapene kunne gjennomføre planlagte reinvesteringer og oppgraderinger, som kan medføre utkoblinger. En DF-vurdering vil normalt innebære at nettselskapene gjennomfører analyser for ulike driftssituasjoner, slik som for eksempel kalde perioder med mye forbruk knyttet til oppvarming, eller revisjonsperioder med lavere forbruk. Nettselskapene må selv vurdere hva som er akseptable virkninger av en tilknytning,

ettersom vurderingen forutsetter god innsikt i nettforholdene, hvilken påvirkning tilknytningen eller kapasitetsøkningen vil ha på nettet, og hvilke eksisterende forpliktelser nettselskapet har overfor andre kunder.

RME skriver i rapport 5/24 at de normalt ikke overprøver nettselskapenes DF-vurderinger, men har uttalt at nettselskapene må kunne begrunne vurderingene sine.

4.1.2 Plikt til å fastsette og offentliggjøre prinsipper for DF-vurderinger

Foreslåtte forskriftsendringer innebærer at nettselskapene skal fastsette prinsipper for DF-vurderinger som skal gjøres lett tilgjengelige for nettkundene, for eksempel på nettselskapenes nettsider. Prinsippene skal være utformet slik at DF-vurderingene kan gjøres på en objektiv og ikke-diskriminerende måte. Det er også foreslått at det innføres en plikt for nettselskapene til å på forespørsel gi aktører innsyn i DF-vurdering av egen tilknytning.

Offentliggjøring av alle DF-vurderinger vil kunne gi et nokså helhetlig bilde av nettsituasjonen i et område, og i sum innebære tilgjengeliggjøring av kraftsensitiv informasjon. Derfor foreslås det kun en plikt om at aktører skal kunne kreve innsyn i vurderinger knyttet til egen tilknytningssak. Departementet legger imidlertid til grunn at nettselskapene i tillegg vil dele vurderinger seg imellom ved behov.

Nettselskapene vil måtte forholde seg til taushetsplikt når det gjelder taushetsbelagt informasjon, herunder kraftsensitiv informasjon, etter gjeldene lover og forskrifter. DF-vurderingene kan også inneholde eller avsløre konkurransesensitiv informasjon knyttet til virksomheten til aktører som har bedt om tilknytning eller kapasitetsøkning. Dette er i så fall informasjon som nettselskapene har taushetsplikt om etter NEM § 4-7 andre ledd.

4.1.3 Når gjøres driftsmessig forsvarlighetsvurderinger?

Departementets utgangspunkt er at en DF-vurdering er den vurderingen som gjøres etter at et nettselskap har mottatt en formell forespørsel om tilknytning og kunden er vurdert som moden. Dersom det er eller vil bli driftsmessig forsvarlig å tilknytte kunden, vil kunden få tilbud om å reservere kapasitet. Dersom det ikke er driftsmessig forsvarlig, vil kunden få plass i kapasitetskø.

Tilbakemelding fra nettselskapene i forbindelse med høringen av modenhet viser at det er ulike syn i bransjen på hva de legger i begrepet DF-vurdering, herunder når i tilknytningsprosessen dette gjennomføres og hvor omfattende vurderingene er. Dette henger også sammen med forskrift for omsetningskonsesjonærer § 17-5 hvor det fremgår at nettselskapet vederlagsfritt skal avklare om det er driftsmessig forsvarlig å etterkomme kundens bestilling, når effektbehov og lokalisering er rimelig avklart. Departementet viser i denne forbindelse til at RME har fått et oppdrag om å vurdere om kostnader knyttet til kundespesifikke vurderinger i tilknytningsprosessen bør dekkes av aktøren som utløser vurderingene.

Departementet understreker at det er viktig at nettselskapene gir god veiledning i tidlige fasen. Dette vil blant annet være viktig for å gi et lokaliseringssignal til aktører som ikke er stedbundne og som vurderer ulike lokasjoner for sin virksomhet. Dersom det opplagt ikke vil være driftsmessig forsvarlig å tilknytte et prosjekt på en gitt lokasjon, for eksempel

basert på informasjon fra tidligere DF-vurderinger, eller om en tilknytting åpenbart medfører overlast i intakt nett, bør kunden få denne tilbakemeldingen raskt. Det samme gjelder dersom kjent informasjon tilsier at det er grunn til å tro at tilknytningen vil være driftsmessig forsvarlig.

Prinsippet om åpenhet i DF-vurderinger gjelder uavhengig av når i tilknytningsprosessen vurderingen gjennomføres og hvor detaljert den er.

4.2 Nedjustering av maksimalt tillatt effektuttak

I dette kapitlet omtaler departementet bestemmelsen om nedjustering av maksimalt tillatt effektuttak. Maksimalt tillatt effektuttak omtales heretter som maksgrænse. Formålet med å forskriftsregulere dette er å bidra til god utnyttelse av eksisterende nettkapasitet, og sette rammer for når og hvordan nettselskapene kan nedjustere en kundes maksgrænse.

Departementet vil tydeliggjøre at det ikke er anledning for nettselskapene til å nedjustere maksimalt tillatt effektuttak til et nivå som ligger under faktisk uttak, eller som kunden har sannsynliggjort at det er behov for og som vil tas i bruk innen rimelig tid.

Departementet presiserer også at forslaget ikke omfatter kraftproduksjon.

Departementet har tidligere forskriftsfestet en plikt for nettselskapene til å trekke tilbake *reservasjoner* av kapasitet fra aktører som ikke har tilstrekkelig fremdrift i sine prosjekter, se forskriftsendringer om modenhetskriterier.⁸ En reservasjon av kapasitet er en rettighet til fremtidig effektuttak eller innmating, basert på visse forutsetninger. Forskriftsendringen om modenhetskriterier, sammen med endringene omtalt i dette høringsnotatet om nedjustering av maksgrænse, tydeliggjør at nettselskapene må ha en aktiv forvaltning av kapasitet, og at kundens rett på kapasitet er knyttet til at kunden har et reelt behov for kapasiteten.

Regjeringen har i netthandlingsplanen lagt vekt på at nettselskapene må forvalte nettkapasiteten aktivt. Som en del av dette ble det varslet at regjeringen vil foreslå forskriftsendringer som innebærer at nettselskapet i særlige tilfeller kan redusere kundenes maksimalt tillatte effektuttak i samsvar med kundens reelle behov. Dette gitt at kapasiteten står ubrukt og ikke skal tas i bruk av kunden.

For å sørge for forutsigbarhet, samt å tydeliggjøre hvilken prosess nettselskapene skal følge ved en eventuell nedjustering av maksgrænsen, foreslås det flere prosessregler. Det foreslås at nettselskapene skriftlig skal nedfelle kriterier for nedjustering, og at disse skal være lett tilgjengelig for kundene. Videre foreslås det å innføre en varslingsplikt for nettselskapene, hvor det stilles krav om begrunnelse for nedjustering, og informasjon om klageadgang. Departementet foreslår også at kundene har rett til å uttale seg til varselet.

For å skape mer forutberegnelighet for kunde og nettselskap knyttet til når nettselskapene har adgang til å nedjustere maksgrænsen, samt noe utvidelse av adgangen

⁸ Forskrift av 18. desember 2024 nr. 3274 om endring i forskrift om nettregulering og energimarkedet (NEM)

etter gjeldende praksis, foreslår departementet å forskriftsfeste at nettselskapene kan nedjustere maksgrensen i særlige tilfeller. Videre foreslår departementet prosessregler for dette.

Departementet legger til grunn at en nedjustering av maksgrensen trolig kun vil gjelde relativt få tilfeller og vil være aktuelt i tilfeller med vesentlig avvik mellom reelt behov og avtalt kapasitetsrettighet. I slike tilfeller er det hensiktsmessig å nedjustere maksgrensen slik at det blir bedre samsvar mellom hvordan kunden belaster nettet og hva de har rett til. Dette gjør at forslaget innebærer en viss utvidelse av adgangen til nedjustering av maksgrensen sammenlignet med gjeldene praksis.

Departementet presiserer at det er nettselskapet som eier infrastrukturen og forvalter kapasiteten. Departementet understreker også at nettselskapene har plikt til å inngå nettavtale med kundene sine, jf. forskrift for omsetningskonsesjonærer § 13-6. I kapittel 4.2.3 og 4.2.4 beskrives konkrete tilfeller hvor det er aktuelt å nedjustere maksgrensen når kapasiteten ikke har vært i bruk over lengre tid og når det gjøres permanente endringer i kundens virksomhet. Dette er ikke ment som en uttømmende liste for når nedjustering er relevant, men er ment å dekke de mest aktuelle tilfellene.

4.2.1 Terskel for å nedjustere maksimalt tillatt effektuttak

Terskelen for å nedjustere maksgrensen skal være høy, noe som blir markert gjennom vilkåret «særlige tilfeller». Det er kun etter en konkret vurdering i det aktuelle tilfellet at det er aktuelt å nedjustere maksimalt tillatt effektuttak fra en kunde. Grunnen til dette er at en urettmessig nedjustering kan være svært inngripende for kunden.

Mange av de mindre kundene har avtalt kapasitet eller et overbelastningsvern som langt overstiger faktisk effektuttak. Departementet mener at det ikke er rimelig å forvente at mindre kunder som husholdninger, hyttekunder og mindre næringskunder som for eksempel butikker, frisører mv har et aktivt forhold til sitt maksimalt tillatte effektuttak utover sikringsstørrelsen. Departementet presiserer at forslaget ikke er rettet mot slike mindre kunder.

Forslaget retter seg mot større profesjonelle kunder, som departementet mener det er rimelig å forvente at har et mer aktivt forhold til eget effektuttak.

4.2.2. Kriterier for nedjustering av maksimalt tillatt effektuttak

For å sikre forutberegnelighet og likebehandling er det viktig at det er regulert når nettselskapet kan nedjustere maksimalt effektuttak fra kunden. Det er derfor hensiktsmessig at nettselskapene utarbeider kriterier for når det er aktuelt å nedjustere maksgrensen. Nettselskapenes kriterier skal være skriftlige og lett tilgjengelig for kundene.

Forslaget innebærer at nettselskapene blir gitt en viss frihet til å utforme egne kriterier for når de kan nedjustere maksgrensen. Kriteriene må likevel være i samsvar med det overordnede vilkåret om at nedjustering av maksgrensen kun skal skje i «særlige tilfeller».

For kundene vil det bidra til økt forutberegnelighet dersom nettselskapene opererer med relativt like kriterier for tilbaketrekning av kapasitet. Det vil være en fordel om bransjen i

fellesskap blir enig om kriterier, hvor det potensielt kan være rom for utvikling og lokale tilpasninger. Departementet vil derfor oppfordre bransjen til i samarbeid å utarbeide standardvilkår for nedjustering av maksgrensen.

Hvis nettselskapet vurderer at det er grunnlag for nedjustering av maksgrensen, må det foreta en konkret vurdering av hvor mye kapasitet som faktisk er i bruk hos kunden.

Vurderingen av hvor stor andel av kapasiteten som er ubrukt kan gjøres på flere måter. Her må derfor nettselskapene ha klare kriterier for hvordan de vurderer hvor mye av kundens avtalte kapasitet som anses som ubrukt. Nettselskapets vurdering må hensynta den berørte kundens rett til markedsadgang i henhold til NEM § 4-6.

Departementet presiserer at nettselskapet ikke kan nedjustere maksgrensen slik at den blir for lav, kunden skal være trygg på at kapasitet som kunden har et reelt og beviselig behov for på nedjusteringstidspunktet, kan brukes. Det samme gjelder kapasitet som kunden har konkrete planer om å ta i bruk innen rimelig tid.

4.2.3 Nedjustering av maksgrense ved ubrukt kapasitet

I følge RME finnes det eksempler på større kunder som har en avtalt kapasitet som langt overstiger kapasiteten som faktisk benyttes. Dersom en kundes faktiske uttak ligger langt under avtalt maksimalt effektuttak over et lengre tidsrom, kan det være aktuelt for nettselskapet å sette i gang en prosess for å vurdere om det vil være aktuelt å nedjustere maksgrensen. Nettselskapene kriterier bør blant annet inneholde hva som anses som ubrukt kapasitet og hva som anses å være «over lengre tid».

Sett i lys av at nedjustering av maksgrensen kun kan skje i «særlige tilfeller», er det viktig at nettselskapene ikke setter en for kort frist på hvor lenge kapasiteten har stått ubrukt. Etter departementets vurdering bør det være snakk om vesentlige avvik mellom faktisk og avtalt effektuttak, endringen i effektuttak må ikke være av midlertidig karakter, og samtidig kan det ikke foreligge konkrete planer fra kundens side om å øke effektuttaket.

Nettselskapene kan vurdere om de ønsker å sette grenser for hvor mye av kundens maksimalt tillatte effektuttak som må være ubrukt før det er aktuelt å nedjustere dette. Her kan nettselskapene for eksempel sette en grense i forhold til kundens totale kapasitet. Et eksempel kan være at nedjustering av maksgrensen som utgangspunkt ikke er aktuelt i de tilfellene hvor kunden benytter seg av mer enn en gitt andel av maksimalt tillatt effektuttak. En slik grense kan være et av flere kriterier for nedjustering.

4.2.4 Nedjustering ved permanente endringer i virksomhet

I tilfeller der en bedrift gjør større endringer i virksomheten, kan det føre til permanent lavere forbruk. Det kan være at bedriften skifter til en annen teknologi, gjennomfører energieffektiviserings tiltak eller nedskaleres.

I tilfeller der endringen er av permanent karakter og bedriften ikke har konkrete planer om å ta i bruk kapasiteten igjen, kan det være aktuelt å nedjustere kundens maksgrense. Et eksempel på et slikt tilfelle kan være hvor en fabrikk på grunn av salg av deler av produksjonsutstyret ikke har utstyr til å ta ut like mye kapasitet i driften som tidligere. Da

vil det være uheldig om nettselskapet ikke kan omfordele kapasiteten som kunden ikke lenger har et reelt behov for.

Det er viktig at nettselskapet har klare kriterier for nedjustering og fastsettelse av kapasitet. Nettselskapet har ikke anledning til å nedjustere kapasitet som er i bruk, eller kapasitet som kunden har konkrete planer om å ta i bruk. Der en bedrift gjennomfører energieffektiviseringstiltak, og har konkrete planer om å benytte kapasiteten som frigjøres til utvidelser eller andre prosesser i virksomheten, vil det være naturlig at den opprinnelige avtalte kapasiteten forblir uendret.

4.2.5 Forholdet til eksisterende nettavtaler

Departementet antar at det foreligger flere forskjellige sakstyper. Det finnes sannsynligvis saker der det ikke finnes en nettavtale mellom nettselskap og kunde, det kan være kunder med nettavtaler der det er avtalt kapasitet, og kunder med nettavtaler uten avtalt kapasitet.

Departementet legger til grunn at nettselskapene følger pliktene i forskrift for omsetningskonsesjonærer § 13-6 om å ha nettavtale med kundene sine. Departementet viser også til RMEs varsel om vedtak⁹ om fastsettelse av metode for vilkår for tilknytning og bruk av nettet av 23. september 2024. Her fremkommer det av punkt 8 at «*Avtalt kapasitet skal fremgå av tilknytningsavtalene til nye tilknytninger og eksisterende kunder med produksjon eller forbruk på over 100 000 kWh. Der overbelastningsvernet regulerer makslasten til en kunde, skal størrelsen på denne være lett tilgjengelig for kunden*»

Departementet legger til grunn at det vil være naturlig at avtalt kapasitet i tilknytningsavtalene vil justeres dersom nettselskapene fatter en endelig beslutning om nedjustering i tråd med den nye bestemmelsen i NEM § 3-8. Det er viktig at nettselskapene ved inngåelse av nettavtaler opplyser kunden om at retten til kapasitet er betinget av behov, og at retten til kapasitet kan nedjusteres dersom den ikke er i bruk og det ikke foreligger konkrete planer om å ta den i bruk.

Departementet legger videre til grunn at nettselskapene i tråd med RMEs varsel nå fremover vil få en plikt til å sørge for at avtalt kapasitet fremkommer av nettavtalene, også for de tilfellene der det i dag ikke er avtalt kapasitet og/eller avtalt kapasitet ikke fremgår av nettavtalene.

4.2.6 Krav til prosess for nedjustering av maksgrense

Urettmessig nedjustering av maksgrense vil kunne være belastende for de berørte kundene. Det er derfor viktig at nettselskapenes prosess ved nedjustering av maksgrensen sikrer at kundens interesser blir ivaretatt.

Nettselskapet må varsle kunden skriftlig før det kan nedjustere kundens maksgrense. Nettselskapet må varsle den berørte kunden direkte. Varslingen må inneholde en begrunnelse for hvorfor nettselskapet velger å nedjustere maksgrensen. En skriftlig begrunnelse vil være med på å sikre en ivaretagelse av kundens rettigheter. Skriftlig-

⁹ [Brev](#)

gjøring vil også bidra til å sikre at nettselskapets vurderinger blir etterprøvbare, og at prosessen blir dokumentert i tilfelle en eventuell uenighetssak oppstår mellom partene.

For at kunden skal kunne imøtegå nettselskapets begrunnelse, er det viktig at nettselskapet ikke kan nedjustere maksgrensen umiddelbart. Nettselskapene må derfor varsle kunden innen rimelig tid før de nedjusterer maksgrensen. Hva som regnes som rimelig tid vil variere fra sak til sak. Et av hensynene bak varslingsplikten er å gi kunden mulighet til å imøtegå nettselskapets rettslige og faktiske begrunnelse for hvorfor nedjustering er aktuelt. Departementet forutsetter at nettselskapet vurderer kundens innvendinger før de tar en endelig beslutning om nedjustering av maksgrense. Departementet forskriftsfester også at kunden har rett til å uttale seg til nettselskapets varsel.

Nettselskapet må i varselet også informere kunden om adgangen til å bringe uenighet inn for RME. Retten til å få uenighetssaken behandlet av RME følger av NEM § 4-13. Etter gjeldende rett er det ingen frist for å bringe uenighetssaker inn til RME for vurdering. Departementet finner det ikke hensiktsmessig å utarbeide en egen klagefrist for saker om nedjustering av maksgrense.

Departementet har vurdert at det heller ikke er hensiktsmessig å gi nettselskapene en plikt til å holde av kapasiteten mens en klagebehandling pågår. Nettselskapene må kunne omfordele kapasiteten i de tilfellene der det er aktuelt for å sikre effektiv utnyttelse av nettet. Nettselskapene må likevel være klar over at RME ved en klagebehandling kan pålegge retting i de tilfellene hvor kapasiteten til kunden er blitt urettmessig nedjustert. En urettmessig nedjustering vil også kunne åpne opp for et privatrettslig erstatningssøksmål rettet mot nettselskapet. Nettselskapet må derfor vurdere risikoen ved å omfordele kapasiteten før en eventuell klagebehandling er ferdig.

Departementet vil også legge til at forskriftsfesting av prosessregler sikrer dialog mellom nettselskapet og kunden underveis, noe som vil opplyse saken og kunne redusere antall uenighetssaker som bringes inn for RME.

Departementet oppfordrer nettselskapene til å ta tidlig kontakt med kunden i de tilfeller der det kan være aktuelt å nedjustere maksgrensen, og sørge for å gi kunden god informasjon underveis i prosessen. Dette vil også kunne redusere konfliktnivået mellom partene, og i større grad legge til rette for at en eventuell nedjustering skjer på riktig grunnlag.

4.2.7 Avklaring av rett til kapasitet hvor dette ikke er avtalt

Som omtalt tidligere, er utgangspunktet at kunden har rett til den kapasiteten som er avtalt mellom kunde og nettselskap. I følge RME vil dette i mange tilfeller ikke være skriftlig avtalt, og nettselskapet må da foreta en vurdering av hva som er kundens rett til kapasitet.

For større kunder i distribusjonsnettet kan overbelastningsvernet være en indikasjon på hva partenes intensjon var, og hva kundens berettigede forventning til effektuttak er, men dette gjelder kun i fraværet av en klar avtale og dersom kundens uttak er relativt nær grensene gitt av overbelastningsvernet. Dette gjelder særlig i tilfeller hvor det ikke har

skjedd et kundebytte i målepunktet. Hvis det har skjedd eiendomsoverdragelse og det er et nytt kundeforhold, vil ikke den nye kunden nødvendigvis overta den gamle kundens rett til kapasitet.

Nettkunder som har overtatt anlegg med et høyt overbelastningsvern fra langt tilbake i tid, uten at det er et reelt behov for hele den installerte kapasiteten, gis potensielt en tilfeldig fordel på bekostning av andre som ønsker nettilknytning. Dette vil være uheldig og kan innebære en markedsbarriere for andre.

For kunder i regional- og transmisjonsnettet, samt større kunder i distribusjonsnettet, vil det være mer naturlig å se hen til kundens historiske forbruk, som i mange tilfeller gir informasjon om hva kundens reelle behov for kraft er. At et nettselskap i fraværet av avtaleregulering av effektuttak, kan vektlegge historisk last, har særlig betydning for kunder som har vært tilknyttet nettet i lang tid, og som har blitt tilknyttet på et tidspunkt hvor nettkapasiteten var langt bedre enn i dag. I slike tilfeller mener departementet at historisk bruk er en god indikasjon på kundens berettigede forventning om utnyttelse av kapasitet.

4.3 Oppfølging og sanksjonering av pliktbrudd

De foreslåtte forskriftsendringene innebærer at nettselskapene pålegges nye plikter. Endringene i NEM kapittel 3 innebærer plikter som kommer til uttrykk i form av både prosessuelle og materielle krav.

Ved pågående brudd på regelverk er pålegg om retting og tvangsmulkt de mest hensiktsmessige virkemidlene for å gjenopprette lovlig tilstand. RME fører kontroll med at pliktene etter de nye bestemmelsene i § 3-7 og § 3-8 blir overholdt, og kan gi nødvendige pålegg, jf. NEM § 8-1 første ledd. Videre kan RME etter NEM § 8-2 ilegge tvangsmulkt dersom aktørene ikke innretter seg. Tvangsmulkten skal være av en slik størrelse at den motiverer til å overholde pålegget, og sørger for oppfyllelse av kravene i forskriften.

Departementet vurderer at det ikke er behov for hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr eller straffesanksjoner. Det vil være mest hensiktsmessig å følge opp nettselskapene med pålegg og tvangsmulkt, ved manglende etterlevelse av de nye bestemmelsene. Forskriftsendringene utfyller gjeldende bestemmelser om tilknytningsplikt, markedsadgang og nøytral opptreden. Dette er allerede omfattet av sanksjonsbestemmelser både i energiloven og NEM.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

5.1 Offentliggjøring av prinsipper for DF-vurderinger

For kunder som forespør tilknytning har nettselskapenes DF-vurdering stor betydning. Når nettselskapene må fastsette og offentliggjøre prinsipper DF-vurderinger, får kundene bedre innsikt i vurderingen nettselskapene gjør. Kunden skal også gis innsyn i DF-vurderingen av egen tilknytning. Mer åpenhet rundt disse vurderingene kan sikre økt grad av likebehandling og forutsigbarhet.

For nettselskapene kan innføringen av en slik plikt bidra til mer dokumentasjonsarbeid enn i dag, avhengig av i hvor stor grad det dokumenteres fra før. Forslaget vil samtidig kunne bidra til en mer ensartet praksis knyttet til DF-vurderinger internt i selskapene, og mellom selskapene.

Åpenhet kan føre til noe flere uenighetssaker, men på den annen side er det grunn til å anta at det blir enklere for RME å vurdere begrunnelser i uenighetssaker opp mot selskapenes prinsipper. Det forventes likevel ikke at kravet om åpenhet vil kreve stor ressursinnsats fra RME.

5.2 Nedjustering maksimalt tillatte effektuttak

For nettkundene vil en tydelig forskriftsfesting av retten til nedjustering av maksgrensen kunne innebære at nettselskapene i noen tilfeller nedjusterer kundens maksgrense. Gjennom å presisere retten til nedjustering av maksgrense i forskrift sikres det at hensynet til kundene blir ivaretatt, både gjennom at nettselskapene må ha tydelige kriterier for når nedjustering kan skje, og at nettselskapene følger en prosess som gir kunden muligheten til å ivareta sine interesser. Det er viktig at nettkundene er trygge på at de kan utnytte kapasitet de har et reelt behov for, så lenge behovet er der.

Nettselskapene har etter gjeldende praksis en snever adgang til å nedjustere kundens maksgrense. Den foreslåtte forskriftsendringen vil innebære en viss utvidelse av handlingsrommet. Det blir tydeligere når nettselskapene har anledning til å justere maksgrensen, som igjen vil kunne bety at nettselskapene i noen flere tilfeller nedjusterer kundenes maksgrenser.

Forskriftsfesting vil også kunne være konfliktdempende i møte med kunder som får maksgrensen justert. Samtidig vil bestemmelsen innebære at nettselskapene må utforme klare kriterier for når nedjustering er aktuelt. De må ha rutiner for å sikre at kriteriene blir fulgt opp i alle tilfeller, for å sikre likebehandling av kundene.

Dersom nettselskapene i større grad benytter seg av muligheten til å nedjustere maksgrenser, vil det i noen tilfeller kunne frigjøre kapasitet som kan tildeles kunder som står i tilknytningskø, slik at de kan få raskere tilknytning. Nedjustering av maksimalt tillatt effektuttak kan bidra til at nettselskapene i noen tilfeller kan utsette investeringer for å etterkomme nye tilknytnings- og kapasitetsøkningsforespørsler.

Nedjustering kan videre føre til flere uenighetssaker til RME og klager til Energiklagenemda.

6 Merknader til forskriftsbestemmelsene

6.1 Til ny § 3-7

I første ledd innføres et krav om at nettselskap skal fastsette prinsipper for driftsmessig forsvarlighetsvurderinger (DF-vurderinger).

Krav om at prinsippene skal være «ikke-diskriminerende» er ikke til hinder for at nettselskapene kan ha ulike prinsipper og kriterier for DF-vurderinger, så lenge nettselskapene anvender sine prinsipper likt for like tilfeller.

I andre ledd gis kunden en rett til å få se DF-vurderingene nettselskapene har gjort basert på kundens forespørsel om ny eller økt nettkapasitet. Retten til innsyn omfatter over-, under-, og sideliggende nettselskaps vurderinger, dersom de har gjort en DF-vurdering i sitt nett på bakgrunn av kundens forespørsel.

Innsyn skal gis uten ugrunnet opphold. Hvorvidt det er gitt innsyn raskt nok må vurderes konkret. Det er nærliggende å holde nettselskapene til samme standard som den Sivilombudet har oppstilt for behandling av innsynskrav etter offentleglova § 29 første ledd andre punktum. Det betyr at kunden bør få innsyn innen én til tre virkedager når vurderingen *ikke* inneholder taushetspliktig informasjon.

Kundens rett til innsyn begrenses av nettselskapenes taushetsplikt i medhold av energiloven § 9-3. Nettselskapene skal ikke gi kunden innsyn i DF-vurderinger som inneholder kraftsensitiv informasjon etter kraftberedskapsforskriften når det ikke foreligger tjenstlige behov. Det betyr imidlertid ikke at et nettselskap kan nekte kunden innsyn i DF-vurderingene, men at kraftsensitiv informasjon skal skjermes.

6.2 Til ny § 3-8

I første ledd forskriftsfestes det en adgang for nettselskapene til å nedjustere en kundes maksimalt tillatte effektuttak i særlige tilfeller etter en konkret vurdering. Det er det tilknyttende nettselskapet som gis denne adgangen i sitt nett. Begrepet «særlige tilfeller» innebærer at terskelen for å foreta en nedjustering er høy. Med særlige tilfeller menes eksempelvis at det er vesentlig avvik mellom faktisk uttak og maksgrensen, og kunden ikke har konkrete planer om å ta i bruk ytterligere kapasitet innen rimelig tid. Det kan også gjelde tilfeller der kundens kapasitetsbehov reduseres vesentlig, og reduksjonen ikke er av midlertidig karakter.

I annet ledd presiseres det at nettselskapenes kriterier for nedjustering av maksgrensen skal være skriftlige og tilgjengelige for kundene.

I tredje ledd fremkommer prosessregler for nettselskapenes nedjustering av maksimalt tillatt effektuttak. Varsling må skje skriftlig og i rimelig tid før nettselskapets endelige beslutning om å nedjustere maksgrensen. Varselet skal være begrunnet. Dette innebærer at nettselskapet må dokumentere sin vurdering. Kunden har også en rett til å uttale seg til varselet. Ved uenighet kan saken bringes inn for RME.

7 Forslag til endringer i forskrift om netregulering og energimarkedet (NEM)

I forskrift 24. oktober 2019 nr. 1413 om netregulering og energimarkedet (NEM) gjøres følgende endringer:

Ny § 3-7 skal lyde:

§ 3-7 Prinsipper for nettselskapenes driftsmessig forsvarlighetsvurderinger

Nettselskap skal fastsette prinsipper for å vurdere om en tilknytning eller kapasitetsøkning er driftsmessig forsvarlig. Prinsippene skal være objektive, ikke-diskriminerende og tilgjengelige for nettkundene.

Nettselskap skal dokumentere vurderinger i enkeltsaker. På forespørsel fra kunde skal nettselskapet uten ugrunnet opphold gi innsyn i vurderingen som gjelder kunden. Kunden har ikke rett til innsyn i informasjon som er underlagt taushetsplikt.

Ny § 3-8 skal lyde:

§ 3-8 Rett til å nedjustere maksimalt tillatt effektuttak

Nettselskap kan i særlige tilfeller nedjustere en kundes maksimalt tillatte effektuttak etter en konkret vurdering.

Nettselskapets kriterier for nedjustering skal være skriftlige og tilgjengelige for kundene.

Nettselskapet skal varsle kunden skriftlig i rimelig tid før nettselskapet treffer endelig beslutning om å nedjustere kundens maksimalt tillatte effektuttak. Varselet skal begrunnes, og inneholde informasjon om at uenighet kan bringes inn for Reguleringsmyndigheten for energi. Kunden har rett til å uttale seg til varselet.